

statning til en person for den tid, i hvilken han normalt ikke udnytter sin erhvervsevne.

Lov om folkepension lader forudsætningsvis den erhvervsaktive periode ophøre ved det fyldte 67. år. Samme betragtning ligger til grund for invalidepensionens afløsning ved det fyldte 67. år af folkepensionen.

Man har dog ønsket af lempe overgangen ved bortfald af ydelserne, og forslaget indeholder derfor regler, hvorefter der samtidig med ydelsens bortfald udbetales den erstatningsberettigede et kompensationsbeløb en gang for alle. Denne kompensations foreslås fastsat til et beløb svarende til 24 gange den seneste fulde månedlige ydelse.

I de tilfælde, hvor skadelidte er fyldt 67 år på tidspunktet for skadens indtræden, eller hvor den efterladte er fyldt 67 år ved skadelidtes død, er det fundet rimeligt, at de erstatningsberettigede får udbetalt erstatningen i samme form og omfang som den ovenfor omtalte gruppe, dvs. som et beløb svarende til 24 gange det månedlige beløb; den pågældende ellers ville have været berettiget til.

Afløsningssummen forudsættes fritaget for indkomstbeskatning.

I praksis har det vist sig, at et stort antal personer, som efter den gældende ordning modtager løbende rente, er interesseret i at få renten omsat til et kapitalbeløb på det tidspunkt, hvor andre sociale sikringsordninger træder til.

Såfremt erstatning for varigt mén undtagelsesvis udbetales som løbende ydelse, løber denne ydelse på livstid. De ulemper, ménet har medført i den daglige livsførelse, vil fortsætte — også efter den skadelidtes fyldte 67. år.

Årslønsmaksimum og erstatningsniveau.

6. Årslønsmaksimum.

Både efter gældende lov og efter forslaget er der ved fastsættelsen af et årslønsmaksimum sat en grænse for størrelsen af den faktiske indtægt, der kan indgå i erstatningsfastsættelsen. Efter gældende lov udgør årslønsmaksimum pr. 1. april 1977 76.750 kr. Op til dette beløb indgår den faktiske indtægt fuldt ud i erstatningsfastsættelsen. Er den faktiske indtægt større, anvendes den maksimale årsløn. Erfaringen har vist, at kun ca. $\frac{1}{3}$ af de skadelidte får erstatning fastsat på grundlag af den faktiske indtægt, idet indkomsten for de $\frac{2}{3}$'s vedkommende overstiger den gældende lovs årslønsmaksimum.

Ved forslaget forhøjes gældende lovs årslønsmaksimum med 40 pct., og årslønsmaksimum vil her-

efter i ydelsesniveau april 1977 være 107.500 kr. Dette vil efter arbejdsgiverforeningens lønspredningsstatistik medføre, at ca. 90 pct. af de arbejdere, der er omfattet af statistikken, vil få erstatningen fastsat på grundlag af den faktiske indtægt. Dette er i overensstemmelse med lovforslagets princip om at nå frem til erstatningsydelser, der giver mulighed for opretholdelse af en stort set uændret levestandard. Når lovforslaget ikke tager den fulde konsekvens af dette princip ved i alle tilfælde at lægge den faktiske indtægt til grund ved erstatningsfastsættelsen, skyldes dette det betænkelige ved i enkelttilfælde at yde helt uforholdsmæssigt store erstatninger, og den omstændighed, at det ville være forbundet med forsikringstekniske vanskeligheder at arbejde med en erstatningsordning uden årslønsmaksimum.

7. Erstatningsniveauet.

En anden faktor, som har betydning for fastsættelsen af erhvervsevnetabserstatningens størrelse, er erstatningsniveauet.

Erstatningsniveauet er forholdet mellem den erstatning, der årligt udbetales skadelidte ved 100 pct. erhvervsevnetab, og hans årsløn. Medens årslønsmaksimum har betydning for antallet af skadelidte, som kan få den fulde faktiske indtægt lagt til grund ved erstatningsfastsættelsen, påvirker erstatningsniveauet erstatningsstørrelsen uafhængigt af årslønstørrelsen. Ændringen af erstatningsniveauet har derfor betydning for alle, som får tilkendt en erhvervsevnetabserstatning.

Efter gældende lov er erstatningsniveauet fastsat til $\frac{2}{3}$ af årslønnen. Forslaget tilstræber som nævnt principielt fuld erstatning for tab af erhvervsevnen, og man har derfor, udover forhøjelsen af årslønsmaksimum, foreslået erstatningsniveauet forhøjet fra $\frac{2}{3}$ til $\frac{3}{4}$. Herved opnås erstatningsmæssige fordele også for de skadelidte, som på grund af indtægten ikke vil nyde direkte fordel af forhøjelsen af maksimum for årslønnen. En skadelidt med en indtægt på eksempelvis 70.000 kr. årlig vil således få sin erstatning fastsat efter denne indtægt, hvad enten gældende lov eller forslaget lægges til grund. Medfører skaden et erhvervsevnetab på 100 pct., vil samme skadelidte få $\frac{3}{4}$ af årslønnen, eller 52.500 kr. i årlig ydelse, såfremt forslaget lægges til grund, medens han efter gældende lov vil få $\frac{2}{3}$ af årslønnen, eller 46.667 kr., i årlig ydelse.

8. Frivillig forsikring og statstilskud.

Efter den gældende lov kan en arbejdsgiver tegne frivillig forsikring med ret til statstilskud for sig